

ย่อเอกสาร

Abstracts

ผลการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวี
De Vincenzi I. A longitudinal study of HIV transmission by heterosexual partners. N Engl J Med 1994;331:341-346.

รายงานนี้ศึกษาถึงการติดเชื้อเอชไอวีในคู่ชาย-หญิง ซึ่งมีฝ่ายหนึ่งติดเชื้อเอชไอวี และคู่อื่นยังไม่ติดเชื้อ การศึกษานี้ ทำพร้อมกันหลายแห่งในยุโรป ในช่วงระหว่างปี 2530 - 2535

การศึกษาเริ่มต้นโดยคัดเลือกคู่หนึ่งที่ฝ่ายหนึ่งติดเชื้อเอชไอวี และให้คำแนะนำการอยู่ร่วมกันโดยใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ จากนั้นก็นัดหมายให้มาตรวจเลือดทุก 6 เดือน พร้อมบันทึกอัตราการใช้ถุงยางอนามัยและวิเคราะห์ประสิทธิผลในการป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีเฉพาะในคู่ที่ยังคงมีเพศสัมพันธ์กันเกินกว่า 3 เดือน

ผลการศึกษาพบว่า มีคู่หนึ่งที่ติดตามได้รวม 256 คู่ ระยะเวลาติดตามเฉลี่ยคู่ละ 20 เดือน ในจำนวนนี้มี 124 คู่ (48.4%) ที่ใช้ถุงยางอนามัยโดยสม่ำเสมอทุกครั้ง และในกลุ่มนี้ ไม่มีคู่หนึ่งคนใดติดเชื้อเอชไอวีเลย แม้จะมีเพศสัมพันธ์กันรวมเกินกว่า 15,000 ครั้ง

ส่วนในกลุ่มที่ใช้ถุงยางอนามัยไม่สม่ำเสมอ ซึ่งมี 121 คู่ มีอยู่ 12 รายที่ติดเชื้อเอชไอวี คิดเป็นอัตราติดเชื้อเท่ากับ 4.8 ต่อ 100 รายต่อปี ส่วนอีก 11 คู่ ไม่ยอมให้ข้อมูลใดๆ

การศึกษานี้ยังพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมี 2 ประการคือ ความรุนแรงของโรคเอชไอวีในฝ่ายที่ติดเชื้อ และการป่วยเป็นกามโรคในฝ่ายที่ไม่ติดเชื้อ

ในผู้ติดเชื้อรายที่ไม่มีอาการมาตั้งแต่ต้นและตลอดระยะเวลาที่ติดตามศึกษา อุบัติการณ์ของการติดเชื้อในคู่อื่นมีเพียง 7.8% ในขณะที่รายที่ป่วยเป็นโรคเอชไอวีแล้ว หรือมีจำนวนเม็ดเลือดขาว CD4 ต่ำกว่า 200 ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร อุบัติการณ์สูงเป็น 48.7% ส่วนในกรณีคู่อื่นไม่เป็นกามโรค อัตราอุบัติการณ์การติดเชื้อเอชไอวีต่ำกว่ากลุ่มที่เป็นกามโรคอย่างชัดเจนคือมีอัตรา 12.8% เทียบกับ 33.3% ในคู่อื่นที่เป็นกามโรคชนิดไม่มีแผล และ 40.0% ในคู่อื่นที่เป็นกามโรคชนิดที่มีแผล

นอกจากนี้ ยังมีการคำนวณความเสี่ยงของการแพร่เชื้อทางเพศสัมพันธ์ โดยพบว่า ในกลุ่มที่ใช้ถุงยางอนามัยโดยไม่สม่ำเสมอ อัตราการแพร่เชื้อเอชไอวีโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1 ต่อเพศสัมพันธ์ 1,000 ครั้ง โดยพบ 0.7 ต่อ 1,000 ในคู่ที่ผู้ติดเชื้อยังไม่มีอาการ และพบ 5 ต่อ 1,000 ในรายที่เป็นโรคเอชไอวีในระยะรุนแรง

การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ถุงยางอนามัยเป็นเครื่องมือมีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อเอชไอวี แต่จะต้องใช้ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าคู่อื่นเป็นกามโรคหรือตัวผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีอาการเจ็บป่วยที่รุนแรง เพราะในกลุ่มเหล่านี้ ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น

นิรชรา การิธรรพ์ พย.บ.
กรมควบคุมโรคติดต่อ